

Otto Lindberg

Svensk løjtnant.

Otto Lindberg var svensk løjtnant, der havde meldt sig frivilligt til at kæmpe for den danske hær.

Den svenske konge havde i 1863 lovet at sende 20.000 mand til Danmark for at hjælpe. Nu var der blot det lille problem, at kongen i Sverige reelt ikke bestemte noget, da man ligesom i Danmark havde demokrati og et parlament. Og desværre for Danmark syntes det svenske parlament, Rigsdagen, ikke at det var en god ide at hjælpe danskerne militært.

Men det blev tilladt for de svenske officerer at melde sig frivilligt. Det var deres chance for at få noget træning i en *rigtig* krig. Og Danmark kunne i høj grad bruge de svenske officerer. Der var nemlig blevet uddannet *alt* for få officerer i den danske hær. Der var mere end 50 svenske officerer, der meldte sig. Næsten alle var løjtnanter ligesom som Otto Lindberg.

Otto Lindberg ankom til skanserne på Dybbøl d. 14. marts, altså godt en måned før preusserne stormede.

Otto Lindberg overlevede krigen og ventte tilbage til Sverige. Her udgav han i 1867 en bog om sine oplevelser i Krigen. Det er herfra, vi har historien om, at Lindberg var nervøs for, om han kunne klare opgaven. Han skrev:

”Det var en ganske rå aften. Fygesne og et forfærdeligt mørke gjorde, at den første vagt var alt andet end behagelig. Tanken om i dette mørke at komme på yderste forpost, helt uvant med terrænet og sproget, samt det ansvar der hvilede på mig, gjorde stemningen dyster.”

I skanserne på Dybbøl kan man finde flere

D. 18. april var Otto Lindberg i Brohovedskansen, som skulle beskytte de to pontonbroer, der førte over til Sønderborg. Preusserne tøvede med at storme dem, da de var bange for at hele skansen blev sprængt i luften, så snart de indtog den. Det gjorde, at Lindberg og hans mænd nåede at blive sejlet i sikkerhed på Als.

Lindberg overlevede altså krigen. Vi ved ikke, hvornår han døde.